מבט לטרור: חזבאללה ולבנון
7-15 בספטמבר 2026

מגמות מרכזיות

- **מאמץ של הרשויות בלבנון להעמיק את נוכחותן בדרום לבנון על רקע קריאות של תושבים במעוזי חזבאללה לפריסת כוחות הביטחון.**
- **לאחר השמדת המערך התת-קרקעי של חזבאללה ברכס עלי אלטאהר, גובר הלחץ על ממשלת לבנון לעבור מהחלטה על בלעדיות הנשק ליישומה בפועל.**
- **חזבאללה מתאים את היערכותו הצבאית למציאות שבה נשחק מודל ההרתעה שלו מול ישראל.**

עיקרים

- צה"ל הרס את המערך התת-קרקעי של חזבאללה ברכס עלי אלטאהר והמשיך בתקיפות נגד יעדי חזבאללה באזורים שונים בדרום לבנון.
- בכירים בחזבאללה הפחיתו מחשיבות הריסת המתקן האסטרטגי, אולם בארגון קידמו את נרטיב "קרב הגבורה" של הלוחמים שהיו נצורים ברכס. דווח כי הארגון שינה את פריסת כוחותיו ואמצעי הלחימה שלו בשל תקיפות צה"ל, אך נמנע מפעולה מחשש לתגובה ישראלית.
- תושבים במעוזי חזבאללה בדרום לבנון קראו לרשויות המדינה להרחיב את סמכותן ולפרוס את כוחות הביטחון מחשש להרחבת פעולות צה"ל. צבא לבנון התפרס באלנבטיה והידק את פעילותו ב"אזורי הפיילוט", בעוד שנשיא לבנון עון הדגיש את חשיבות דרום לבנון עבור המדינה.
- מתנגדי חזבאללה דורשים להרחיב את פירוק התשתיות הצבאיות של הארגון מדרום לבנון לאזורים נוספים במדינה.
- השיחות הישירות בין משלחות לבנון לישראל צפויות להתחדש רק באוקטובר 2026, אולם ארה"ב מקדמת במקביל מפגש בין שגרירי המדינות בוושינגטון ובחינת מנגנוני תיאום נוספים, כולל ברמה הצבאית. בחזבאללה המשיכו לקרוא לעצירת השיחות בטענה שאינן משיגות דבר ומאפשרות את המשך התקיפות הישראליות.
- מועצת שרי החוץ של הליגה הערבית גינתה את פעילות חזבאללה והטילה עליו אחריות למלחמה עם ישראל, והביעה תמיכה בעמדת ממשלת לבנון.
- נחשפה מזימה של חזבאללה לבצע התנקשויות נגד אישים בארגנטינה. ארה"ב הטילה סנקציות על סייענים למימון איראני של חזבאללה, בריטניה הטילה סנקציות על הזרוע הפיננסית של חזבאללה.
- ראש ממשלת לבנון מסר כי עלות שתי המלחמות האחרונות הגיעה ליותר מעשרים מיליארד דולר.

המצב הביטחוני בדרום לבנון

פיצוץ רכס עלי אלטאהר[1]

- ב-10 בספטמבר 2026, הודיע צה"ל כי השלים את השמדת התשתיות התת-קרקעיות של חזבאללה ברכס עלי אלטאהר, וזאת באמצעות פיצוץ של יותר מ-1,100 טון של חומרי נפץ. לפי צה"ל, במתחם הושמדו שתי מנהרות באורך כולל של יותר משני ק"מ, ששימשו כתשתית מרכזית של יחידת בדר של חזבאללה וכללו חדרי פיקוד, מחסני אמצעי לחימה ומרחבי שהייה, ובהם אותרו עשרות רקטות, טילים וכלי טיס בלתי מאוישים (כטב"מים), אמצעי לחימה נגד טנקים, מוקשים וחומרי נפץ. בצה"ל מסרו כי בכך הושלמה השמדתו של מערך תת-קרקעי רחב יותר באזור עלי אלטאהר ומבצר הבופור, שכלל שמונה מנהרות באורך מצטבר של כ-5.4 ק"מ (דובר צה"ל ותקשורת ישראלית, 10-12 בספטמבר 2026). בתקשורת הלבנונית דווח כי עוצמת הפיצוצים הורגשה באזור אלנבטיה, יצרה מכתשים גדולים והביאה לשינוי ניכר בתוואי הרכס (אלדיאר ואלנהאר, 10–11 בספטמבר 2026). עם זאת, נטען כי עדיין לא הושמד כל המתחם התת-קרקעי, אלא רק בחלק שבין כפר תבנית ועלי אלטאהר, בעוד שבצד השני, בין אלנבטיה אלפוקא לדוחת כפר רמאן, עדיין יש מתקנים שלא הושמדו ועל כן "התיק" עדיין פתוח מההיבט הצבאי. כמו כן, דווח כי ארה"ב עדכנה את הממשל הלבנוני כי צה"ל יישאר באותן עמדות ובפריסה דומה, וכי האפשרות של העברת הרכס לידי צבא לבנון תעלה לדיון בסבב המשא ומתן הישיר שצפוי להתקיים באוקטובר 2026 (נדאא' אלוטן, 15 בספטמבר 2026).

מימין: הפיצוץ ברכס עלי אלטאהר (דובר צה"ל, 10 בספטמבר 2026).
משמאל: הרכס לאחר הפיצוץ (אלנהאר, 11 בספטמבר 2026)

- בחזבאללה לא פרסמו הודעה רשמית על פיצוץ המתקן ברכס עלי אלטאהר. נטען כי חברי סיעת חזבאללה בפרלמנט הופתעו מאובדן הרכס, לאחר שהמידע שהיה בידיהם בנוגע למתרחש בשטח התברר כבלתי מדויק (MTV לבנון, 14 בספטמבר 2026). עם זאת, באופן פומבי חברים בסיעה ניסו להפחית מחשיבות השמדת המתקן והדגישו כי "ההתנגדות" תמשיך במאבק:

[1] להרחבה, ראו מחקרים של מכון עמית מ-30 באוגוסט 2026: "רכס עלי אלטאהר כאתגר לפירוק תשתיות חזבאללה ולקידום הסכם המסגרת"; מ-9 בספטמבר 2026: "הודעת צה"ל על השגת "שליטה מבצעית" ברכס עלי אלטאהר - תגובות גורמי הכוח בלבנון ואיראן".

- חבר הסיעה, אבראהים אלמוסוי, טען כי "האויב מבקש לכפות תדמית של ניצחון ושל הישג צבאי אדיר בעלי אלטאהר על ידי ניהול מלחמה פסיכולוגית שמטרתה לחדור לתודעה, לפני, עם ולאחר עלי אלטאהר". כמו כן, הדגיש כי "משוואת ההתנגדות איתנה ובלתי מעורערת על ידי גיאוגרפיה, אלא מחוזקת באמצעות אמונה ורצון, עד להבסת הכיבוש" (חשבון X של אבראהים אלמוסוי, 11 בספטמבר 2026).
- עמיתו לסיעה, חסן עז אלדין, גינה את הפיצוץ ברכס וציין כי הדבר חושף את "היקף הפשע הישראלי ואת זלזולה המוחלט באנושות, בכללי המלחמה ובערכים של סכסוך בין צדדים לוחמים". הוא גם האשים כי הממשלה לא רק מתעלמת מהתקיפה, אלא היא גם שותפה לכל הדם שנשפך על ידי האויב משום שהיא נתנה לגיטימציה לנוכחות צה"ל באמצעות הסכם המסגרת (אלנשרה, 12 בספטמבר 2026).
- תועמלן חזבאללה, עלי ברו מערוץ אלמנאר, טען כי ישנם מתקנים אחרים חשובים לא פחות ואף יותר, דוגמת המתקנים במג'דל זון ובצריפא. בתגובה, גינתה עיריית צריפא "הצהרה של דמות תקשורתית בראיון טלוויזיוני" והזהירה כי הדברים עלולים להוביל לעיוות תדמית העיר ואנשיה (אלנשרה, 11 בספטמבר 2026).

- לפי דיווח באיראן, במנהרות שהותקפו ברכס עלי אלטאה שהו 48 פעילים לבנונים של חזבאללה, כאשר שמונה מתוכם נהרגו. הדיווח גם הכחיש פרסומים כי במקום נכחו נציגים של משמרות המהפכה (סוכנות פארס, 14 בספטמבר 2026). חשבונות המזוהים עם חזבאללה הדהדו את נרטיב "קרב הגבורה" של לוחמי הארגון שהתבצרו במקום ומנעו מצה"ל להשתלט על הרכס במשך שבועות תוך שהם מסרבים להיכנע (ערוצי הטלגרם סימיא, טריק [דרך] 82 וחזבאללה האלקטרוני, 10-14 בספטמבר 2026).

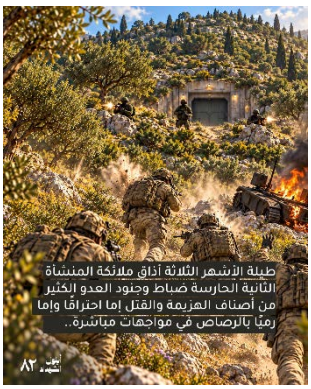

מימין ובמרכז: איורים על "קרב הגבורה" ברכס עלי אלטאהר (ערוץ הטלגרם טריק 82, 11-12 בספטמבר 2026). משמאל: "סוף סוף נפטרנו מעלי אלטאהר" – אלאח'באר מציג באירוניה את אובדן הרכס לחזבאללה: הלוחם "משוחרר" מהאחריות עליו, בעוד צה"ל נותר בשטח (אלאח'באר, 11 בספטמבר 2026)

פעילות צה"ל

- לצד השמדת התשתיות ברכס עלי אלטאהר, המשיכו כוחות צה"ל בפעילות שוטפת במרחב הביטחוני לצד תקיפות אוויריות נרחבות נגד יעדי חזבאללה באזורים שונים בדרום לבנון. במסגרת הפעילות, הכוחות השמידו פיר עם משגרים שהכילו 32 רקטות שכוונו לשטח ישראל והושארו בשטח לפני הפסקת האש (דובר

צה"ל ותקשורת ישראלית, 7-15 בספטמבר 2026). כלי תקשורת המזוהים עם חזבאללה האשימו את ישראל ב"הפרות" של הסכם הפסקת האש בשל תקיפות אוויריות, הפגזות ארטילריות והריסות מבנים, בין השאר במורדות רכס עלי אלטאהר, אלנבטיה אלפוקא, כפר תבנית, זוטר אלשרקיה ואלמנצורי (ערוצי הטלגרם סימיא וחזבאללה בשטח, 7-15 בספטמבר 2026).

- "מקור ביטחוני בדרום לבנון" טען כי ישראל פועלת ליצירת מרחב מבודד בעומק של יותר משלושה ק"מ מהסביבה האזרחית, וכי הרחבת התקיפות באלריחאן, דיר אלזהראני, אלמנצורי ובאזורים נוספים נועדה להרחיב את חופש הפעולה של הכוחות ולבודד את המרחב מתושבים. לדבריו, דפוס דומה ניכר גם באזור אלנבטיה ובסביבת ואדי אלסלוקי וואדי אלחג'יר (אלשרק אלאוסט, 7 בספטמבר 2026).

חזבאללה

- "מקורות ביטחוניים לבנוניים" מסרו כי חזבאללה משנה את דפוס פריסת כוחותיו ואמצעי הלחימה לנוכח התקיפות הישראליות. לפי הדיווחים, חלק מהמערך הרקטי, מערכות הגנה אווירית וציוד צבאי נוסף הועברו למרחב ההררי מאקלים אלתפאח ואלריחאן לעבר ערמתא, מליתא וג'בל צאפי, תוך פיזורם בין תשתיות ומוצבים ותיקים, בחלקם תת-קרקעיים. במקביל, פעילים הוצאו ממוצבים ומהתקבצויות קבועות ופוזרו בכפרים ובעיירות, וחלקם חזרו לעיסוקיהם האזרחיים תוך שמירת זיקתם לארגון וזמינותם לגיוס. דרגי הפיקוד הצבאיים והביטחוניים ממשיכים לפעול ממקומות מסתור, תוך מעבר תכוף בין אתרים והגבלת השימוש באמצעים טכנולוגיים העלולים לחשוף את מיקומם (ארם ניוז, 8 ו-10 בספטמבר 2026).
- במקביל, חזבאללה נמנע מתגובה צבאית להרחבת הפעילות הישראלית בדרום. "מקורות המקורבים לארגון" העריכו כי תגובה עלולה לספק לישראל עילה להרחבת העימות וכי חזבאללה מעדיף בשלב זה להטיל על השלטון הלבנוני את האחריות להתמודדות עם ההסלמה. עם זאת, "גורמים המעורים בהתנהלות הארגון" טענו כי ההבלגה אינה מבטאת ויתור על אפשרות התגובה וכי הושלמו הכנות לוגיסטיות לחידוש פעילות צבאית רחבה, שהפעלתה תלויה בהחלטת מועצת השורא. לפי "המקורות", שיקולי הארגון מושפעים גם מההתפתחויות בין ארה"ב לאיראן (אלשרק אלאוסט, 7 בספטמבר 2026; אלדיאר, 10 בספטמבר 2026).
- בהקשר זה, עמאד מרמל, פרשן המקורב לחזבאללה, העריך כי הארגון מכיר בכך שמודל ההרתעה הקודם מול ישראל אינו תקף עוד וכי כללי העימות שהתקיימו בין 2006 ל-2023 השתנו. לדבריו, חזבאללה נמנע מתגובה שתעניק לישראל עילה להסלמה ובוחן דפוסי פעולה חדשים שיאפשרו לו לשנות את המצב בדרום במחיר נמוך ככל האפשר, תוך התחשבות בהתפתחויות האזוריות ובברית עם איראן (אלג'מהוריה, 11 בספטמבר 2026).
- המנהל הכללי לשעבר של הביטחון הכללי בלבנון, עבאס אבראהים, המקורב לחזבאללה, העריך כי הארגון נחלש בעקבות המלחמה אך עדיין שומר על יכולת לפעול נגד ישראל. לדבריו, חזבאללה אינו פועל עוד במתכונת של צבא סדור וחזר לדפוסי לוחמת גרילה, שבמסגרתם הוא מסוגל להמשיך לפעול נגד כוחות ישראליים (Lebanon Debate, 14 בספטמבר 2026).

חיזוק נוכחות המדינה בדרום לבנון

קריאות מקומיות לחיזוק סמכות המדינה

- השתלטות צה"ל על רכס עלי אלטאהר עורר חשש בלבנון מהגברת הלחץ הצבאי על אזור אלנבטיה, אחת הערים הגדולות בדרום לבנון שמהווה מעוז מרכזי של חזבאללה מצפון לליטאני, ואף הובילה לתסיסה נגד הארגון מתוך הציבור השיעי. יותר מ-400 תושבים ופעילים מאלנבטיה והדרום, ובהם רופאים, מהנדסים ואנשי חינוך ותקשורת, חתמו על "קריאת אלנבטיה השנייה", בה נמתחה ביקורת על חזבאללה שלא נענה להצעה להעביר את הרכס האסטרטגי לידי צבא לבנון. החותמים קראו לפריסה מיידית של צבא לבנון וכוחות הביטחון, להעברת האחריות על ביטחון העיר לידי המדינה ולייחוד ההחלטה על מלחמה ושלום למוסדותיה. חלק מהחותמים הזהירו כי קיומם של מחסנים ואתרים צבאיים בעיר חושף אותה לתקיפות ומקשה על המדינה לממש את סמכותה. האמאם של אלנבטיה, השיח' עבד אלחסין צאדק, קרא לארגונים הומניטריים ולתקשורת לבקר בעיר בליווי הצבא כדי להיווכח, לדבריו, כי אין בה תשתיות צבאיות (MTV לבנון ואלנהאר, 8 בספטמבר 2026).[2]
- קריאות דומות לחיזוק נוכחות המדינה והצבא פורסמו ביישובים נוספים בדרום: ב"קריאת צור השנייה", נדרשה המדינה להחיל את סמכותה באזורים שבהם אין נוכחות ישראלית ולהגביל את הנשק לידיה; תושבים בערבצאלים קראו להגברת נוכחות הצבא ולהקמת נקודות בדיקה בכניסות לכפר; ונציגי עיריית כפר רמאן ביקשו מראש הממשלה, נואף סלאם, לתגבר את פריסת הצבא וכוחות הביטחון באזור. סלאם מסר כי הפעילות להגברת נוכחות הצבא ומנגנוני הביטחון בדרום נמשכת (ג'נוביה ואלנהאר, 8 בספטמבר 2026; חשבון X של ראשות ממשלת לבנון, 11 בספטמבר 2026).
- הקריאות באלנבטיה ובצור עוררו תגובת נגד מצד תומכי חזבאללה, שהשיקו ברשתות החברתיות קמפיין תחת הסיסמאות "תודה לך, חזבאללה" ו-"לא נעזוב אותך". במקביל, הופצו גילויי דעת שהביעו תמיכה ב"התנגדות" ופקפקו באמינותן של חלק מהקריאות שיוחסו לתושבי יישובים בדרום. המחלוקת סביב הקריאות התפתחה לעימות ברשתות החברתיות בין המבקרים את המשך נוכחותו הצבאית של חזבאללה לבין תומכי הארגון שהדגישו את תרומתו להגנת האוכלוסייה ולסיוע לה (אלמדן, 8 בספטמבר 2026).

[2] להרחבה, ראו מחקר של מכון עמית מ-14 ביוני 2026: "סימנים להתגברות הביקורת נגד חזבאללה מתוך העדה השיעית בלבנון".

תושבת אלנבטיה מקבלת בפרחים חייל מצבא לבנון (אלנהאר, 8 בספטמבר 2026)

- על רקע זה, קיימו ראש המועצה המבצעת של חזבאללה, השיח' עלי דעמוש, וראש הוועד הפועל של תנועת אמל, ד"ר מצטפא אלפועאני, פגישה משותפת של הנהגות שני הארגונים השיעיים, בה קראו לאחדות לאומית, דו-קיום ושמירה על השלום האזרחי בלבנון, אותו הגדירו כ"קו אדום", תוך דחיית כל ניסיון להסתה או פילוג פוליטי. בהצהרה המשותפת שפורסמה בתום הפגישה נאמר בין השאר כי חזבאללה ואמל דורשים ממוסדות המדינה לקחת אחריות מלאה על פתרון המשברים הכלכליים והחברתיים; מציבים בעדיפות לאומית עליונה ודחופה את שיקום ההרס, פיצוי הנפגעים והחזרת התושבים העקורים לכפריהם, תוך הישענות על תמיכה ערבית ובינלאומית; קוראים לכלל הכוחות הפוליטיים בלבנון לגלות אחריות, להניח בצד אינטרסים צרים, ולשתף פעולה למען הגנה על המדינה, שיקומה והפעלת מוסדותיה (אלמנאר, 14 בספטמבר 2026).

פעילות צבא לבנון וכוחות הביטחון הלבנוניים

- במקביל לקריאות התושבים ועל רקע החשש ממהלך ישראלי אפשרי, מסרו "מקורות רשמיים" כי צבא לבנון החל להרחיב את פריסתו באלנבטיה ובאזור, בעקבות החלטה של הנשיא עון ומפקד הצבא, רודולף היכל, ובתיאום עם ראש הממשלה, נואף סלאם. כוחות ביטחון הפנים תגברו סיורים ומחסומים, לצד פעילות הצבא, הביטחון הכללי וביטחון המדינה, ושלוחת המשטרה החוקרת בעיר חזרה לפעול ולקבל פניות מהתושבים. עם זאת, הודגש כי מטרת המהלך היא חיזוק הנוכחות הביטחונית ומניעת הסלמה נוספת, ולא כניסה למסלול של פירוק נשק או הפיכת אלנבטיה לאזור מפורז, וכי לצבא לא ניתנו הנחיות לפעול להגבלת הנשק באזור (סוכנות הידיעות הלבנונית, אלמדן, אלדיאר ונדאא' אלוטן, 8-11 בספטמבר 2026, אלנהאר, 14 בספטמבר 2026).

כוחות ביטחון לבנוניים באלנבטיה (סוכנות הידיעות הלבנונית, 11 בינואר 2026)

- לצד זאת, צבא לבנון מסר כי החל לנקוט צעדים להשגת שליטה מבצעית ב"אזורי הפיילוט", שעליהם קיבל אחריות במסגרת הסכם המסגרת, וזאת בתיאום עם קבוצת התיאום הצבאי המיוחדת ללבנון, אף שטרם הושגה הסכמה מלאה על שלבי יישום התוכנית. לפי צבא לבנון, בזוטר אלע'רביה, פרון וצריפא, הציב הצבא שישה מחסומים קבועים ו-13 נקודות תצפית, הפעיל סיורים מסביב לשעון וביצע חיפושים בבתים בהסכמת בעליהם. הצבא דיווח כי פינה והחרים כ-1,818 פריטי אמצעי לחימה ותחמושת, ובהם משגרי רקטות, רקטות וכלי טיס בלתי מאוישים (כטב"מים), וציין כי צעדים אלה אפשרו לו להשיג שליטה מבצעית ולמנוע פעילות חמושה בלתי מורשית באזור (חשבון X של צבא לבנון, 9 בספטמבר 2026).
- לפי צבא לבנון, כשבעים אחוז מתושבי זוטר אלע'רביה, שנכללה בתוכנית "אזורי הפיילוט", חזרו לעיירה כדי לבדוק את רכושם, אך רק כשישים מתוך כ-450 משפחות שבו להתגורר בה. עוד נמסר כי 85 אחוז מבתי העיירה נהרסו לחלוטין והשאר נפגעו באופן חלקי, והצבא פועל לפינוי הריסות, לפתיחת דרכים ולסיוע בחזרת התושבים (חשבון X של צבא לבנון, 9 בספטמבר 2026).
- שגריר ארה"ב בלבנון, מישל עיסא, הבהיר כי וושינגטון מודעת לכך שאין לצבא יכולת מעשית להתעמת עם חזבאללה, אך מצפה ממנו למצות את היכולות העומדות לרשותו. לדבריו, ארה"ב אינה דורשת מהצבא לפתוח באש או להסתפק בהצבת מחסומים ב"אזורי הפיילוט", אלא לוודא שהבתים במרחב נקיים מאמצעי לחימה (אלג'מהוריה, 11 בספטמבר 2026).

הממשל הלבנוני

- נשיא לבנון, ג'וזף עון, כינס את ראשי הצבא ומנגנוני הביטחון לדיון במצב בדרום. לאחר מכן, הוא התייחס בישיבת הממשלה לקריאות התושבים ואמר כי השלטון שמע את דרישותיהם ויפעל לסייע להם. עון הצהיר כי **"הגיעה העת שהמדינה תחזור לדרום"** וקרא למשרדי הממשלה לפעול לחיזוק יכולתם של התושבים להישאר באזור (חשבון X של נשיאות לבנון, 9–10 בספטמבר 2026).

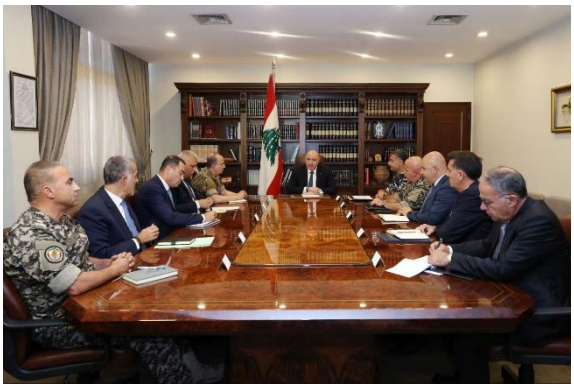

עון בדיון על המצב בדרום עם ראשי הצבא ומנגנוני הביטחון (חשבון X של נשיאות לבנון, 9 בספטמבר 2026)

- עון גם הגיע לביקור באלנבטיה ובזוטר אלע'רביה, בליווי מפקדי מנגנוני הביטחון, ונועד עם גורמי ביטחון ונציגי הרשויות המקומיות. במהלך הביקור נדונו תגבור הנוכחות הביטחונית, שיקום הבתים והתשתיות וסיוע לרשויות המקומיות. עון הדגיש כי הדרום נמצא בלבה של המדינה וכי נסיגת ישראל, החזרת "השבויים"

(הלבנונים שעצורים בידי ישראל) והעקורים והשיקום הם יעדים לאומיים (חשבון X של נשיאות לבנון ואלדיאר, 12 בספטמבר 2026).

מימין: עון בביקור באלנבטיה, בליווי ראש עיריית אלנבטיה, מפקד צבא לבנון ובכירים נוספים (חשבון X של נשיאות לבנון, 12 בספטמבר 2026). משמאל: חזרת "הלגיטימיות" לדרום – ביקור עון כביטוי להעמקת נוכחות המדינה וסמכותה באזור (אלואא', 14 בספטמבר 2026)

- ראש ממשלת לבנון, נואף סלאם, קיים דיונים עם הגורמים האחראים לשיקום הדרום על החזרת השירותים הבסיסיים, פינוי הריסות, פתיחת דרכים ושיקום תשתיות. במקביל, מועצת הדרום המשיכה בשיקום בתי ספר ותשתיות כדי לאפשר את פתיחת שנת הלימודים וחזרת העקורים. סלאם הדגיש כי פעילות המועצה צריכה להתבצע בתיאום עם מוסדות המדינה ולשרת את כלל תושבי האזור (חשבון X של ראשות ממשלת לבנון, 10 בספטמבר 2026).

מתנגדי חזבאללה

- יו"ר מפלגת הכוחות הלבנוניים, סמיר ג'עג'ע, קרא לממשלה ליישם באלנבטיה ובסביבתה את החלטתה בדבר בלעדיות הנשק בידי המדינה. לדבריו, אין די בפריסת הצבא, ויש להוציא מהאזור חמושים בלתי חוקיים, לפרק תשתיות צבאיות וביטחוניות ולאכוף את מרות המדינה (חשבון X של סמיר ג'עג'ע, 9 בספטמבר 2026).
- נשיא מפלגת הפלנגות, סאמי אלג'מיל, הגיש שאילתה לממשלה בדרישה לפרט את הצעדים שננקטו ליישום החלטותיה בדבר בלעדיות הנשק ואת לוח הזמנים להשלמתן. אלג'מיל קרא להרחיב את היישום גם לאזורים שמחוץ לדרום והזהיר מפני קיומם האפשרי של אתרים צבאיים דומים לעלי אלטאהר גם בבקאע, בבירות ובאזורים נוספים. לדבריו, קריאות התושבים באלנבטיה ממחישות את הצורך לעבור מהחלטות ממשלה ליישומן בפועל (אתר הפלנגות, 10 בספטמבר 2026).
- חבר הפרלמנט, וליד אלבעריני, קרא לאחר פגישתו עם הנשיא עון למסירת הנשק לידי המדינה ולחזרת כלל הגורמים "לחיק המדינה ותחת קורת הגג של המולדת". לדבריו, אין מנוס מצעד זה כדי להגן על לבנון ועל הדרום, ויש להתרחק מ"התנשאות ומדיבורים על ניצחונות מדומים" (חשבון X של נשיאות לבנון, 7 בספטמבר 2026).
- חבר הפרלמנט, וצ'אח צאדק, קרא להכריז על הדרום כאזור נקי מנשק ומלוחמי חזבאללה ולהעביר את האחריות הביטחונית בו לצבא לבנון. לדבריו, אין להסתפק בהחלטות ובהתחייבויות עתידיות ויש לפעול באופן מיידי להוצאת הנשק הבלתי חוקי מהאזור (חשבון X של וצ'אח צאדק, 8 בספטמבר 2026).

- הפטריארך המארוני, בשארה אלראעי, קרא לריכוז הנשק בידי המדינה והדגיש כי אין מדובר בניצחון של צד אחד על אחר או בעימות עם עדה מסוימת, אלא בביסוס סמכות לאומית אחת שתישא באחריות להגנת כלל האזרחים והדרום בפרט (סוכנות הידיעות הלבנונית, 13 בספטמבר 2026).
- נשיא לבנון לשעבר, מישל סלימאן, שיבח את ביקור עון בדרום ואת פריסת הצבא באלנבטיה, וקרא לחזבאללה שלא לחזור על מה שהגדיר כ"חטא הגדול" של אי-מסירת רכס עלי אלטאהר לצבא. לדבריו, יש לתמוך בנשיא ובמוסדות המדינה כדי לבסס את ריבונותה ולמנוע החמצת הזדמנויות נוספות (חשבון X של נשיאות לבנון, 14 בספטמבר 2026).

המשא ומתן הישיר ויישום הסכם המסגרת בין לבנון וישראל

המשך השיחות הישירות

- שגרירות ארה"ב בבירות מסרה כי סבב השיחות הרשמי הבא בין לבנון לישראל יתקיים ברומא במהלך אוקטובר 2026, לאחר שהסבב שתוכנן לאמצע ספטמבר נדחה. במקביל, שגרירי לבנון וישראל בוושינגטון צפויים להיפגש במחלקת המדינה כדי לדון בהתפתחויות ובהמשך יישום הסכם המסגרת. "בכיר אמריקאי" הגדיר את ההסכם כמנגנון היחיד שניתן ליישום לצורך השבת ריבונות לבנון וביטחון ישראל (אלאח'באר, 12 בספטמבר 2026; נדאא' אלוטן, 13–14 בספטמבר 2026).
- במקביל למסלול המדיני, דווח כי ארה"ב מקדמת מפגש במטה פיקוד המרכז האמריקאי בטמפה, פלורידה, שבו ייבחן מנגנון תיאום עתידי בין הצדדים בנוגע לפעילות בדרום. לפי "מקורות צבאיים", הוצע לקיים במסגרת זו תיאום ישיר בין צבא לבנון לצה"ל, אולם צבא לבנון העדיף שהמגעים ינוהלו בידי משלחת אזרחית ולא באמצעות תיאום צבאי ישיר. נטען כי המהלך קשור גם להיערכות למצב שייווצר לאחר סיום משימת יוניפי"ל, אולם פרטי המנגנון וזהות המשתתפים טרם סוכמו (אלאח'באר, 12 ו-14 בספטמבר 2026).

הממשל הלבנוני

- על רקע המשך הפעילות הישראלית בדרום לבנון, "גורמים רשמיים בלבנון" מסרו כי בירות ממשיכה לדבוק בהסכם המסגרת ופועלת, בעיקר מול ארה"ב, להאצת יישומו. נשיא לבנון, ג'וזף עון, שב והגן על ההחלטה לקיים משא ומתן עם ישראל והגדיר אותה כהחלטה ריבונית שהתקבלה בהתאם לאינטרס הלבנוני. לדבריו, קריאתו לסיום מצב האיבה עם ישראל נועדה להביא לסיום המלחמות ולא ניתן לייחס לה משמעות אחרת (אלג'מהוריה, 8 בספטמבר 2026; חשבון X של נשיאות לבנון, 9 בספטמבר 2026). עם זאת, במהלך ביקורו באלנבטיה, הדגיש עון כי "כרגע לא יתקיים משא ומתן עם ישראל" (אלג'דיד, 12 בספטמבר 2026).
- ראש ממשלת לבנון, נואף סלאם, הודה בנאום בפרלמנט כי השיחות הישירות עם ישראל "אינן קלות" ואינן מביאות תוצאות מהירות, אולם הדגיש כי הקביעה אם מדובר בהצלחה או בכישלון תתאפשר רק לפי התוצאות הסופיות של המשא ומתן. הוא הבהיר כי לבנון מחויבת להשגת ריבונות על כל שטחיה והדבר מצריך נסיגה ישראלית והרחבת סמכות המדינה על כל כוחותיה והבטחת מונופול המדינה על הנשק. הוא הוסיף כי לבנון אינה כלי משחק בידיהם של אחרים במסגרת משא ומתן שבו אינה משתתפת (קרי, בין איראן לבין ארה"ב), וכי כל החלטה על מלחמה ושלום היא רק בידי המדינה (אלנשרה, 15 בספטמבר 2026).

- יו"ר הפרלמנט ומנהיג אמל, נביה ברי, בעל בריתו של חזבאללה, הביע פסימיות בנוגע למסלול המדיני וטען כי "הסכם המסגרת קרס" וכי האפשרות להגיע לפתרון התרחקה. לדבריו, המשך התקיפות וההרס בדרום והאפשרות להרחבת השליטה הישראלית בשטח אינם מאפשרים לזהות לפי שעה פתרון קרוב למשבר (אלג'מהוריה, 11 בספטמבר 2026).
- דווח כי שר החוץ הלבנוני, יוסף רג'י, קידם במועצת שרי החוץ של הליגה הערבית טיוטת החלטה הכוללת גינוי לחזבאללה ולפעילותו הצבאית, תמיכה בהחלטת המדינה הלבנונית לאסור את פעילותו הצבאית, גינוי ההתערבות האיראנית ופעילות משמרות המהפכה ואימוץ הסכם המסגרת בין לבנון לישראל. לפי הדיווח, הטיוטה הוכנה בידי השגריר אבראהים עסאף, המקורב למפלגת הכוחות הלבנוניים, המתנגדת לחזבאללה, אליה משתייך רג'י (אלאח'באר, 7 בספטמבר 2026). בהמשך נמסר כי החלטת הליגה הערבית שהתקבלה בקהיר כללה גינוי לחזבאללה והטילה עליו אחריות למלחמה עם ישראל, לצד תמיכה בעמדת ממשלת לבנון בנוגע למשא ומתן ולבלעדיות הנשק בידי המדינה. צוין כי המהלך קודם בידי סעודיה וארה"ב ועורר מחלוקת בצמרת הלבנונית: יו"ר הפרלמנט ברי מחה בפני הנשיא עון על ההסלמה נגד חזבאללה, בעוד שראש הממשלה, נואף סלאם, טען כי העמדה משקפת את החלטות הממשלה (אלאח'באר, 11 בספטמבר 2026).

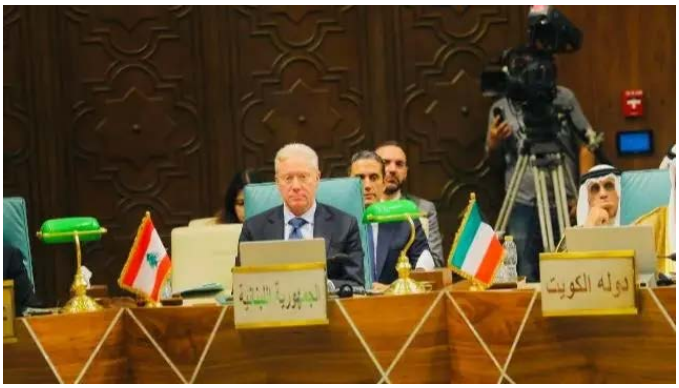

רג'י בכינוס שרי החוץ (אלנהאר, 7 בספטמבר 2026)

עמדת חזבאללה

- במקביל להתקדמות במסלול המשא ומתן, נמשכה הביקורת מצד חזבאללה וגורמים המזוהים עמו על עצם קיום השיחות ועל התועלת שהניבו עד כה. המתנגדים טענו כי המשא ומתן לא הביא להפסקת התקיפות או לנסיגה ישראלית, וכי הוא מתנהל תחת לחץ אמריקאי ובמציאות שבה ישראל ממשיכה להרחיב את פעילותה בדרום:
  - חבר סיעת חזבאללה בפרלמנט הלבנוני, חסן פצ'לאללה, מתח ביקורת על מסלול המשא ומתן וטען כי שבעת סבבי השיחות לא הביאו לשחרור שטח לבנוני ואף התקיימו במקביל להתרחבות הפעילות הישראלית. הוא דחה את דברי הנשיא עון בדבר סיום מצב האיבה עם ישראל והדגיש כי האיבה כלפיה מעוגנת בתפיסה הלאומית ובמסגרת החוקית והחוקתית בלבנון (אלדיאר, 10 בספטמבר 2026).
  - חבר סיעת חזבאללה, חסן עז אלדין, טען כי המשא ומתן הישיר בין לבנון לישראל הגיע למבוי סתום ולא הצליח להביא להפסקת התקיפות או לנסיגה ישראלית. לדבריו, הפתרון עשוי להתגבש במסגרת

הסדרה אזורית שבה תמלא איראן תפקיד מרכזי, והוא הערך כי ההתפתחויות במשא ומתן העתידי בין טהראן לוושינגטון יאפשרו לעצב משוואה חדשה שתביא לנסיגה ישראלית משטח לבנון. עז אלדין הוסיף כי השלב הבא עשוי להוביל להסדרה או למלחמה שתכפה משוואה חדשה, אך הערך כי ההתפתחויות נוטות לעבר הסדרה אזורית שלבנון תהיה חלק מרכזי ממנה (אלדיאר, 12 בספטמבר 2026). הפרשן אבראהים בירם הערך כי התבטאויות אלה משקפות שינוי בשיח של חזבאללה, במסגרתו הארגון מעניק משקל גובר להסדר מדיני-אזורי ופחות להסתמכות בלעדית על נשק "ההתנגדות" להשבת השטחים שבשליטת ישראל (אלנהאר, 14 בספטמבר 2026).

- המופתי השיעי, השיח' אחמד קבלאן, האשים כי ממשלת לבנון פועלת בהתאם לאינטרסים אמריקאיים ופוגעת ביכולותיה הריבוניות והכלכליות של לבנון. לטענתו, מדיניות הממשלה מאיימת על השותפות הלאומית ועל היציבות הפנימית, בעוד שנשק "ההתנגדות" והפעילות של חזבאללה ואמל מהווים את הערובה המרכזית להגנת הדרום ולבנון. הוא קרא ללבנונים להשמיע "צעקה עממית" והזהיר כי המשך המדיניות הנוכחית יוביל לפגיעה נוספת במוסדות המדינה וביציבותה (אלג'מהוריה, 9 בספטמבר 2026; אלדיאר, 13 בספטמבר 2026).

- נמשך הנתק בין חזבאללה לנשיאות. חבר הפרלמנט מטעם חזבאללה, ראא'ד ברו, מסר כי אין כיום מגעים בין הצדדים, ואילו הפרשן עמאד מרמל תיאר משבר אמון עמוק ביניהם, על רקע המחלוקת בנוגע לדרך ההתמודדות עם ישראל. לדבריו, גורמים המקיימים קשרים עם שני הצדדים פועלים לחידוש הדיאלוג, בין היתר באמצעות יו"ר הפרלמנט, נביה ברי, אך לפי שעה לא דווח על חידוש המגעים (אלדיאר, 12 בספטמבר 2026, אלג'מהוריה, 15 בספטמבר 2026).

- השגריר האמריקאי בלבנון, מישל עיסא, נפגש עם סגן נשיא המועצה האסלאמית השיעית העליונה, השיח' עלי אלח'טיב, ודן עמו במצב בדרום ובסוגיית נשק חזבאללה. לפי דיווחים בתקשורת הלבנונית, הפגישה התקיימה במסגרת מאמץ אמריקאי לקיים מגעים עם דמויות שיעיות בעלות נגישות לחזבאללה, אף שעיסא הכחיש בהמשך כי מטרתה הייתה לפתוח ערוץ ישיר עם הארגון. אלח'טיב הביע תמיכה בפריסת צבא לבנון ובהרחבת נוכחות המדינה בדרום, אך טען כי לא ניתן לפרק את נשק "ההתנגדות" כל עוד נמשכת הנוכחות הישראלית בשטח לבנון, וכי לאחר נסיגתה ניתן יהיה לדון באסטרטגיית הגנה לאומית (אלאח'באר, 8 בספטמבר 2026; Lebanon Debate, 10 בספטמבר 2026; אלדיאר, 11 בספטמבר 2026).

אתגרי חזבאללה

פעילות נגד חזבאללה בזירה הבינלאומית

- כלי תקשורת בארגנטינה דיווחו על חשיפת מזימה של חזבאללה לבצע סדרת התנקשויות במדינה, כולל נגד בכיר בסוכנות המודיעין הלאומית. לפי המידע שפורסם, באפריל 2026, התקבלה התראה משירות מודיעין אירופי, בהתבסס על מקור בלבנון, כי חזבאללה מתכנן להתנקש בחייהם של חמישה בני אדם, בהם דייגו קראבץ, תת מזכיר במזכירות המודיעין הממלכתית, שירות הביון של ארגנטינה. כשבועיים מאוחר יותר, התקבלה התרעה נוספת מהביון הסעודי, ולפיה יש שלושה יעדים להתנקשות, בהם קראבץ. בעקבות זאת,

תוגברה האבטחה סביב הבכיר ומשפחתו והמידע הועבר גם לוועדה מיוחדת של בית הנבחרים והסנאט בארגנטינה, אשר נועדה עם בכירי סוכנויות הודיעין כדי לדון במצב. לא צוין מה הרקע למזימה (אמביטו, 8 בספטמבר 2026).

- במסגרת הגברת הלחץ האמריקאי הכלכלי על איראן, הטיל משרד האוצר האמריקאי סנקציות על אישים שמאפשרים למשמרות המהפכה ולכוח קדס לסייע לארגונים השלוחים של איראן במזרח התיכון, ובהם חזבאללה. במסגרת המהלך, הוכנסו לרשימת הסנקציות שני חלפני כספים לבנונים שמעורבים בהלבנת מכירות נפט איראניות למימון חזבאללה ושליח שאוסף את הכספים מהחלפנויות עבור בכירי חזבאללה. כמו כן, הוטלו סנקציות על אחותו של איש כספים של חזבאללה ועל שני סוכנויות חלפנות שבהם היא עובדת, ועל בעל סוכנות חלפנות זהב שפועל מסוריה עם סניפים בתורכיה וגם מסייע בחלפנות כספים עבור חזבאללה (אתר משרד האוצר האמריקאי, 10 בספטמבר 2026).
- בריטניה הודיעה על הטלת סנקציות על אגודת אלקרצ' אלחסן, שאותה הגדירה כגוף המנוהל בידי חזבאללה וכזרוע המימון של הארגון (אלדיאר, 8 בספטמבר 2026).

חזבאללה וסוריה

- דווח שר החוץ התורכי, האקאן פידאן, היה מעורב בהעברת מסרים ובפתיחת ערוצי קשר שהיו סגורים בין חזבאללה לבין המשטר הסורי. לפי הדיווח, אנקרה מעודדת את דמשק לקיים דיאלוג עם חזבאללה כאמצעי לצמצום הסיכון להתלקחות עדתית בגבול לבנון–סוריה, ובמקביל התקיימו מגעים בין נציגי הארגון לבין גורמי תיווך בינלאומיים. גורמים המקורבים לכוחות הלבנוניים טענו מנגד כי טרם התקיימו מגעים ישירים בין דמשק לחזבאללה (אלאח'באר, 11 בספטמבר 2026).
- התביעה בלבנון השלימה את החקירה הראשונית של חמישה עצורים שנחשדו בחברות ברשת ביטחונית הקשורה לשרידי המשטר הסורי הקודם ולחזבאללה והעבירה את התיק לתביעה הצבאית. במקביל, הוצא צו חיפוש ומעצר נגד אדם המכונה "אלחאג' עלאא'", שלפי החקירה קשור לחזבאללה וניהל את הרשת ופיקח על הכשרתה (סוכנות הידיעות הלבנונית, 12 בספטמבר 2026).

צבא לבנון

- נמשכות ההכנות למפגש ההכנה בפריז לקראת הוועידה הבינלאומית לתמיכה בצבא לבנון ובכוחות ביטחון הפנים, הצפויה להתקיים ב-17 בספטמבר 2026, במהלכו תתקיים פסגה בהשתתפות נשיא לבנון, ג'וזף עון, נשיא צרפת, עמנואל מקרון, ומלך ירדן עבדאללה השני. דווח כי 15-20 מדינות כבר אישרו את השתתפותן בוועידה, בהן ארה"ב ומדינות ערביות ומהמפרץ הפרסי (אלג'דיד, 10 בספטמבר 2026; נדאא' אלוטן, 14 בספטמבר 2026).
- צוין כי הפגישה בפריז נועדה למפות את צורכי הצבא ומנגנוני הביטחון ואינה צפויה לכלול עדיין החלטות על היקף הסיוע או הציוד. לפי "מקורות דיפלומטיים", ארה"ב וסעודיה קושרות את הרחבת התמיכה בהתקדמות ממשית ביישום בלעדיות הנשק, וסעודיה אף הבהירה לצרפת כי הסיוע המבוקש לא יועמד לפני פירוק חזבאללה מנשקו (אלנהאר, 14 בספטמבר 2026; אלג'מהוריה ואלמדן, 15 בספטמבר 2026).

- מפקד צבא לבנון, רודולף היכל, נועד עם המתאם המיוחד של האו"ם, ז'אן ארנו, ודן עמו בהתפתחויות האחרונות בלבנון ובאזור ובהכנות לוועידת הסיוע בפריז (חשבון X של צבא לבנון, 11 בספטמבר 2026).

היערכות ליום שאחרי יוניפי"ל

- נשיא לבנון, ג'וזף עון, מסר כי בביקורו הצפוי בפריז ידון עם הנשיא מקרון בעתיד הנוכחות הבינלאומית בדרום המדינה, והביע תמיכה ביוזמה הצרפתית-איטלקית להקמת כוח אירופי שיפעל לאחר סיום משימת יוניפי"ל. ראש ממשלת לבנון, נואף סלאם, הדגיש אף הוא את הצורך למנוע ואקום בדרום לאחר סיום המשימה ולתמוך בצבא לבנון בהחלת סמכות המדינה (חשבונות X של נשיאות לבנון וראשות ממשלת לבנון, 7 בספטמבר 2026).
- עם זאת, "מקורות דיפלומטיים אירופיים" מסרו כי איטליה מסתייגת בשלב זה מהתחייבות להשתתף בכוח החדש, בשל היעדר בהירות בנוגע למנדט, לכללי המעורבות ולערבויות לביטחון החיילים. לפי "המקורות", אין מדובר בנסיגה איטלקית מהרעיון, אלא בדרישה להבהרת תנאי הפעולה כתנאי להשתתפותה (אלדיאר, 10 בספטמבר 2026).

המצב האזרחי בדרום לבנון

- ראש ממשלת לבנון, נואף סלאם, עדכן בנאום בפרלמנט כי עלות שתי המלחמות האחרונות בלבנון - המלחמה שהחלה באוקטובר 2023 והמלחמה שהחלה במרץ 2026 - הגיעה ליותר מעשרים מיליארד דולר. הוא העריך כי העלות תגיע ליותר מ-27 מיליארד דולר לאחר חישוב כל ההפסדים של המלחמה האחרונה, אולם הסכומים אינם כוללים השלכות נוספות כדוגמת הפסדי השקעות, השפעה על החינוך ופגיעה בערך האדמות והנכסים. סלאם ציין כי כ-9,000 בני אדם נהרגו בשתי המלחמות, יותר משלושים אלף נפצעו, יותר ממיליון עקורים נרשמו בשיא המלחמה האחרונה כאשר רבע מיליון עדיין עקורים, ו-91 אלף יחידות דיור נהרסו (אלנשרה, 15 בספטמבר 2026).
- העיריות של הכפרים הנוצרים רמיש, עין אבל ודבל שבדרום לבנון התריעו על קשיים בתנועתם של יותר מעשרת אלפים תושבים, הנאלצים להסתמך על שיירות המתואמות עם צבא לבנון ויוניפי"ל. לפי ההודעה, ארבע שיירות שתוכננו במהלך השבוע בוטלו, ובמקרים אחרים נאלצו התושבים להמתין יותר מעשר שעות. הרשויות דרשו ליצור מנגנון קבוע שיאפשר תנועה וגישה לשירותים חיוניים (אלדיאר, 11 בספטמבר 2026).
- נטען כי גורמים נוצריים פועלים לקידום החלטות ברשויות מקומיות שיגבילו רכישת נכסים בידי שיעים באזורים מסוימים, בעיקר בכפרים ובשכונות ששימשו קווי מגע במלחמת האזרחים. לפי הדיווח, המהלך קשור בין השאר לטענה כי הסביבה השיעית מספקת מעטפת לחזבאללה, אך הוא מעורר הסתייגות גם בקרב גורמים נוצריים המתנגדים להפיכתו למדיניות רחבה (אלאח'באר, 9 בספטמבר 2026).

הפלסטינים בלבנון

- דווח כי קבוצות אסלאמיסטיות קיצוניות ממשיכות לפעול במחנות הפליטים הפלסטיניים עין אלחלוה שבצידון ושאתילא שבבירות. לפי הדיווח, אחמד אלסחמראני מונה לאמיר דאעש בעין אלחלוה ומספר פעילים במחנה נשבעו לו אמונים, לאחר שנפגש ביולי 2026 עם פעיל הארגון בסוריה. בשאתילא, דווח על פעילות

קבוצות חמושות אסלאמיסטיות ועל הכנסת אמצעי לחימה למחנה, וכן על קשרים בין חלק מהפעילים במחנות לבין גורמים בסוריה (אלאח'באר, 9 בספטמבר 2026).

- מטה הפעילות העממית של חמאס בלבנון הזהיר מפני צמצום שירותי אונר"א לפליטים הפלסטינים, ובכלל זה איחוד בתי ספר וצמצום שירותי בריאות ורווחה. לטענת חמאס, הצעדים עלולים להוביל להעברת חלק מהשירותים לגופים בינלאומיים אחרים או להטלת האחריות על ממשלת לבנון, והתנועה קראה לכוחות הפלסטיניים להתנגד למהלך (סוכנות הידיעות הלבנונית, 11 בספטמבר 2026). בעקבות המחאה, הודיעה אונר"א כי היא נסוגה מכוונתה לאחד את בתי הספר במחנה הפליטים ברג' אלשמאלי (פורטל הפליטים הפלסטיניים, 14 בספטמבר 2026).